

EAPN KÜLDÖTTGYŰLÉS 2005 - ZÁRÓ NYILATKOZAT

Az EAPN 2005. november 24-26-án az angliai Liverpoolban tartotta meg 16. Küldöttgyűlését. Az európai hálózat ezen küldöttgyűlésén fogadta tagjai közé a ciprusi és a norvég taghálózatokat. A rendezvény fő témája „A társadalmi összetartozást célzó programok tényleges megvalósítása” volt. A küldöttgyűlés záró akkordjaként a delegáltak az alábbi nyilatkozatot fogadták el:

Az EAPN Küldöttgyűlésén részt vevő delegáltak komoly aggodalommal tekintenek az Európai Unió számos tagállamában növekvő egyenlőtlenségekre, a hátrányos megkülönböztetés fokozódására és a hátrányos helyzetű közösségek leszakadására, elidegenülésére. Nem mehetünk el mindezen jelenségek mellett, amelyek a szociálpolitikába és a szociális programokba történő beruházás hiányából fakadnak. Ezen tendenciák megállításához az Európai Unió társadalmi összetartozást célzó stratégiájának központba helyezésére, hatékonyságának növelésére és a társadalmi kohézió erősítésére van szükség.

Az Európai Unió által felállított politikai prioritások nagyban hozzájárulnak a növekvő egyenlőtlenségekhez. Ennek megfelelően a küldöttgyűlés bosszúságát fejezte ki a következőkkel kapcsolatban:

A Lisszaboni Stratégia felülvizsgálatának központi elemét képező Nemzeti Reform Programok (National Reform Programmes) teljes mértékben nélkülözik a társadalmi összetartozás és társadalmi kohézió kérdéseire adandó válaszokat. Az, hogy ezen dokumentumok nem foglalkoznak a társadalmi kohézió témájával, közvetlen következménye az Unió vezetői által meghozott döntésnek, melynek értelmében a megújított Lisszaboni Stratégia fókuszában elsősorban a foglalkoztatás és a növekedés állnak.

Napvilágot látott az állam és kormányfők által 2000-ben Nizzában elfogadott, a társadalmi összetartozás növelésére vonatkozó átfogó és közös

célkitűzések gyengítésére vonatkozó javaslat. Félő, hogy a javaslat következményeként csökkenni fog a Társadalmi Összetartozásról szóló Nemzeti Cselekvési Tervek megvalósítása iránti politikai elköteleződés. Nem fogjuk elfogadni ezen tervek stratégiai fontosságának bármilyen csökkenését, illetve szerepük gyengítését a szegénység és társadalmi kirekesztés elleni politikák továbbblendítésében.

A Strukturális Alapokra vonatkozó új keretszabályozással kapcsolatos jelenlegi tárgyalások és tervezés elmulasztja a társadalmi összetartozás problémájának központi kérdésként kezelését. Hasonló módon hiányzik a nem kormányzati szervezetek (civilök) teljes jogú partnerként történő elismerése a Strukturális Alapok irányításában és felhasználásában.

A nemzeti és uniós szinten meghatározott politikai prioritásokat ezen problémák fényében újra kell gondolni. A Küldöttgyűlés felszólítja valamennyi érintett szereplőt és különösen a nemzeti és Uniós szintű politikai vezetőket, hogy:

1. Erősítsék meg egy olyan Szociális Európa képét, ahol bármely állampolgár és lakos ténylegesen gyakorolhatja valamennyi alapvető jogát, beleértve a gazdasági, szociális és kulturális jogokat. Az Európai Szociális Modellről folyó diskurzusnak ezen jövőkép erősítését kell megcéloznia, és törekednie kell valamennyi állampolgár és az Unióban élő bevonására annak érdekében, hogy az Európai Unió mint „projekt” közelebb kerüljön az emberekhez.
2. Biztosítsák, hogy a felülvizsgált Lisszaboni Stratégia központi elemét alkotó Nemzeti Reform Programok különös hangsúlyt helyezzenek a társadalmi összetartozás és társadalmi kohézió növelésére.
3. Erősítsék meg saját elköteleződésüket az Unió társadalmi összetartozás stratégiája és a Társadalmi Összetartozásról szóló Nemzeti Cselekvési Tervek megvalósítása iránt. Ez alatt értjük a politikai koordináció javítását mind

európai, mind pedig tagállami szinten, a nemzeti parlamentek és a különböző kormányzati szintek hatékonyabb bevonását, valamint a szegénység és társadalmi kirekesztés ellen küzdő civil szervezetekkel történő együttműködés kiterjesztését. A Nemzeti Cselekvési Tervek hatékonyságának biztosításához a megfelelő pénzügyi források befektetésére van szükség. A terveknek továbbra is a szegénység és társadalmi kirekesztés elleni politikák fő hajtóerejének kell maradnia.

4. Biztosítsák, hogy az állam- és kormányfők által 2000-ben Nizzában megfogalmazott átfogó és közös célkitűzések a központi elemét képezzék majd az Európai Bizottság javaslatának, amely a Nyitott Koordinációs Módszer szociális védelem és társadalmi összetartozás témáira történő kiterjesztésére vonatkozik.

5. Biztosítsák, hogy a hátrányos megkülönböztetés csökkentését és a társadalmi kohézió növelését célzó politikák kiegészítsék egymást. Garantálják, hogy a Társadalmi Összetartozásról Szóló Nemzeti Cselekvési Tervek megfelelő választ adnak a hátrányos megkülönböztetést, különösen rasszizmust elszenvedő egyének és közösségek problémáira.

6. Ismerjék el az Unióba történő bevándorlás történelmi gyökereit, és foglalkozzanak a már az Unió területén élő bevándorlók nehézségeivel. Első lépésként tagállami és uniós szinten is átfogó és koherens integrációs politikák kidolgozására van szükség, amelyek hozzájárulnak a bevándorlók gazdasági, civil és politikai részvételének növeléséhez. Az Unió nem zárhatja le határait a gazdasági bevándorlók előtt. Ezzel egy időben szükség van mindazon, már létező nemzetközi kötelezettségvállalások megvalósítására, amelyek a globalizációs folyamatok által keltett társadalmi és gazdasági egyenlőtlenségek csökkentését célzó fejlesztéspolitikákba és eszközökbe történő beruházásra vonatkoznak.

7. Biztosítsák, hogy a foglalkoztatás központi kérdésként kezelése hozzájáruljon

egy befogadó munkaerőpiac kialakításához, ahol mindenki, aki tud dolgozni, minőségi munkához juthat, ezenközben érzékelhetően csökkentve a dolgozó szegények számát. A foglalkoztatáspolitikáknak egyenlő esélyeket és azonos fizetéseket kell kínálniuk a nők és férfiak számára. E mellett megfelelő támogatást kell nyújtaniuk a rászoruló családtagok ellátásához kapcsolódó költségekhez, valamint a munka, a családi és a közösségi élet összeegyeztetéséhez. A szociális gazdaság fontossága meg kell hogy jelenjen a foglalkoztatáspolitikákban.

8. Ismerjék el teljes jogú partnerként a nem kormányzati szervezeteket a Strukturális Alapok irányításában és felhasználásában, amely elengedhetetlen ahhoz, hogy felszabaduljanak mindazon hihetetlen potenciálok, amelyek az Alapokban rejlenek, s amelyek hozzájárulhatnak az Unión belüli társadalmi összetartozás és társadalmi kohézió növeléséhez. A civil szervezetek hozzáféréseinek biztosítása lehetőséget teremt arra, hogy a Strukturális Alapok felhasználása jobban igazodjon a hátrányos helyzetben lévő egyének és közösségek szükségleteihez, valamint arra is, hogy az érintett egyének és közösségek bevonásával fejlesszünk és valósítsunk meg programokat. Az érintett emberek és közösségek közvetlen részvétele nélkülözhetetlen ahhoz, hogy garantáljuk, hogy az Alapok válaszolnak szükségleteikre, és hozzájárulnak a számukra megfelelő lehetőségek megteremtéséhez. A civil szervezetek Strukturális Alapokhoz történő hozzáférését nem gátolhatják meg a nemzeti hatóságok bürokratikus eljárásmodjai és elvárásai. Mindez különös fontossággal bír ezen időszakban az Unió új tagállamaiban.

9. Erősítsék meg a részvételi demokrácia és a civil párbeszéd lehetőségeit, és – kiemelten – biztosítsák, hogy a szegénységet, társadalmi kirekesztést és egyenlőtlenségeket megtapasztaló emberek és szervezeteik számára rendelkezésre álljanak mindazon szervezeti kapacitások, a részvétel struktúrái és a pénzügyi támogatás, amely biztosítja részvételüket. A Szegénységet és Társadalmi Kirekesztést Megélő Emberek Európai Találkozóit, valamint a találkozóhoz kapcsolódóan számos tagállamban megrendezett

programok olyan jó példaként szolgálnak, amelyet tovább kell vinni és fejleszteni.

10. Garantálják mindenki jogát a minőségi szociális szolgáltatásokhoz, csakúgy, mint az egészségügyi és foglalkoztatáshoz kapcsolódó szolgáltatásokhoz, valamint a közjavakhoz, mint a tüzelőanyag és a víz. Biztosítsák a megfelelő közhatóságok kontrollját és szabályozását mindezen szolgáltatások felett.

Botrányosnak és elfogadhatatlannak tartjuk a kiterjedt szegénység folyamatos jelenlétét egy olyan gazdag társadalomban, amilyen az Unió. A Nemzeti Cselekvési Tervek következő köre (2006-2009) az Uniót ténylegesen tovább kell hogy mozdítsa a közösen meghatározott cél elérése felé, miszerint "ténylegesen csökkenteni kell a szegénységet 2010-ig". Ahogyan a Szegénységet és Társadalmi Kirekesztést Megélő Emberek 4. Európai Találkozójának résztvevői megfogalmazták: „A szegények nem várhatnak.”

Forrás: www.3sz.hu